

[Hauch.]

er det, man gør gennem denne Lovgivning? Man stiller Landbruget paa samme Maade, som Landbruget vilde være blevet stillet, dersom vi ikke havde forladt Sterlingkursen 22,40. Det er det, der sker, og at man saa mener at have Raad til at betale et Tilskud til Importen, der svarer til Forskellen mellem den virkelige Sterlingkurs og den Sterlingkurs, man naar til gennem denne Ordning, ja, det skal jeg ikke bebrejde Regeringen. Hvad der sker, er ganske simpelt det, at man gennemfører denne Ordning for ikke at faa den Prisstigning for hele Befolkningen, som man vilde faa, dersom man satte Sterlingskursen til 22,40.

Hvilken politisk Interesse de ærede Medlemmer af Bondepartiet kan have i at indhulle denne Sag i en Røgsky, begriber jeg ikke. Jeg synes, det havde været meget naturligere, om de Herrer havde sagt: Godt, det, vi nu har kæmpet for siden 1. September, det har vi paa dette snævre specielle Omraade naaet, men lad os nu kæmpe videre sammen for at naa noget mere. Ja, jeg erklærer mig parat til at kæmpe videre med Bondepartiet og alle andre fornuftige Mennesker her i Landet — for saa vidt man da tør sige, at de er det — for at opnaa større Retfærdighed for Landbruget. Men at det, naar man har kæmpet for og faaet gennemført en Sag, skal være fornuftigt at spytte paa dette Resultat, ligger uden for, hvad jeg kan begribe.

Jeg forstaaer slet ikke, hvad der har bevæget dem til at gøre det. Jeg kunde forstaa, om de vilde sige til mig: Godt, nu har vi naaet det, hyp min Hest, nu gaar vi videre og ser, hvad vi i næste Omgang kan naa. I Stedet for søger Bondepartiet at gøre dette til en Almisse, til et Tilskud, som det slet ikke er, hvad den højtærede Landbrugsminister i Dag meget klart har givet Udtryk for. Det maa aabenbart knibe for Bondepartiet at faa det rette Sving over den Agitation, hvormed der skal vindes Tilhængere, naar Partiet er nødt til at indtage et Standpunkt som det, der her er givet Udtryk for. Jeg vil forfærdelig gerne kæmpe videre med dem, men det Standpunkt, som Partiet her indtager, ligger ganske uden for, hvad almindelige Mennesker kan forstaa, og det skal ogsaa nok vise sig, at der er mange af Bondepartiets Vælgere, som ikke kan forstaa det. De Herrer vil faa megen Ulejlighed med at forklare deres Vælgere det Standpunkt, som de indtager her, men Herre

Gud, saa har de jo noget at bestille saa længe!

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. Lange stillede nogle Spørgsmaal til mig, som jeg gerne vil gøre Forsøg paa at besvare.

For det første spurgte det ærede Medlem mig, om det ikke var muligt, at jeg kunde angive, efter hvilke Retningslinier Nationalbanken vilde løse det vanskelige Spørgsmaal om Valutakurserne. Som det ærede Medlem Hr. Hauch sagde før, vil dette Spørgsmaal imidlertid berede mange Vanskeligheder, og jeg kan tilføje, at dersom man i enhver Enkelthed vilde have klarlagt, hvorledes det skal løses, kunde man ikke være naaet til en Løsning allerede nu. Det var umuligt. Det er Nationalbankens Hensigt at søge at overvinde Vanskelighederne, efterhaanden som de viser sig, men det er næppe muligt for nogen, heller ikke inden for Nationalbankens Ledelse, allerede nu at tage Stilling til alle de Problemer, der efterhaanden vil melde sig. Jeg kan derfor slet ikke, og Nationalbanken kan heller ikke i Dag give nogen fuldt udtømmende Oplysning om, hvorledes de Vanskeligheder, som kan opstaa, skal overvindes, men som det fremgaar af Folketingsudvalgets Betænkning, og som Nationalbankdirektør Bramsnæs udtrykkeligt har fremhævet det over for Udvalget, er det naturligvis ikke Meningen, at Nationalbanken vil foretage en Forskelsbehandling af dem, der faar Valuta, og af de Varer, denne Valuta skal anvendes til. Det er ikke Nationalbankens Opgave. Skal der gøres nogen Forskel, vil man f. Eks. behandle Silketøj anderledes end Benzin, saa er det Regeringens og Rigsdagens Opgave, ikke derimod Nationalbankens, at tage Beslutning herom.

Det sikre ved denne Ordning er, at Landbrugerne faar mindst 19,40 for deres Eksportsterling. Det ærede Medlem siger, at det kan han forstaa, men det er hans Indtryk, at Importen vil faa en tilsvarende større Usikkerhed. Det kan ikke være rigtigt, for naar man faar den faste Afregningskurs til Landbruget, saa vil den Kurs, der afregnes efter over for Køberne, naturligvis ogsaa blive fastere, men det er rigtigt, at Importørerne ikke opnaar saa stor en Fordel, som de hidtil har haft, for naar Sterlingen i Løbet af 7 Maaneder er faldet en Snes Procent, saa maa dette have været til betydelig Fordel for Importørerne. Paa det Omraade vil jeg erkende, at Impor-